

det har staaet i de offentlige Blade og er bekendt over hele Landet; jeg har desuden heller ikke nævnt Nogen ved Navn og troer derfor ikke, der kan siges at være noget Utilbørligt deri. Den ærede Minister hittede med Hensyn til Brødet og Vinen: hvem skal det Leves til? Og han sagde senere, at der var Steder, hvor man fra forskellige Sogne havde sluttet sig til en og samme Præst, og naar nu disse Folk fra forskellige Sogne søgte hen til den Kirke, hvor Præsten var, syntes det ham, der var Grund til for den, der skulde levere Brødet og Vinen, at protestere derimod; men jeg kan ikke indsee, at der kan være den mindste Grund til at protestere imod, at de Beboere, som have Ophold og Bopæl i Sognet, komme i deres egen Sognkirke for at faae virkelige Handlinger udførte af den Præst, de have valgt. Naar den ærede Minister derhos meente, at her kun var en Concurrence mellem Støvlesaaer, mellem Præstens og nogle Andres Støvlesaaer, skal jeg ikke opholde mig videre derved, efterat den ærede Minister allerede selv har bemærket, at Præsten, hvad vi jo Alle vide, kan høre, hvad de Andre ikke kunne, og der bliver saaledes egentlig ikke nogen saadan Concurrence. Jeg skal, som sagt, ikke gaae videre ind paa Sagen, der er bleven saa udsørlig drøftet, men kun erklære, at mit glade Haab er betydelig steget, og jeg takker den ærede Minister for den Udtalelse, at han dog ikke er saa ganske utilbørlig til at ville modtage Løpen.

Kirke- og Underviisningsministeren: Siden den ærede Rigsdagsmands Haab saa hurtigt stiger og falder, kan jeg ikke nægte, at jeg har nogen Frygt for, at det atter vil komme til at falde. Hvis han havde lagt Mærke til mine Udtalelser om denne Sag, fra den Tid af jeg først hittede mig derom, vilde han finde, at mine Ytringer ere i god Overensstemmelse med sig selv. Den ærede Rigsdagsmand maa ikke troe, at det kan være rigtigt her i denne Sal at gjentage Alt, hvad der staaer i Bladene, der staaer i dem mange Ting, som det vilde være meget urigtigt her at gjentage; fordi Noget staaer i Bladene, er det ikke rigtigt at føre det ind i den lovgivende Forsamling, der staaer langt høiere end Bladene,

som ofte kun udtale en Enkelt's Mening; det er jo meget forskellige Personer, der udgive Bladene. Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst hentydede til, at jeg før hittede, at jeg havde sagt saa Meget, og at det derfor ikke kom saa nye an paa, hvad jeg sagde, da uddrøer det mig, at den ærede Rigsdagsmand, der ibrigt viser sig som en skarp Taler, ikke skarpt har opfattet mine Ytringer; jeg sagde netop, at jeg ikke havde Veilighed til at gjenmemsee, hvad jeg engang havde sagt, men at jeg var overbevist om, at naar den ærede Rigsdagsmand fandt en Modsigelse i mine Udtalelser, saa hørvede det enten paa en urigtig Opfattelse eller ogsaa paa en ikke nøjagtig Gjengivelse af mine Ord, og det er meget forskelligt fra, at jeg skulde mene, at man ikke skulde tage det saa nøje med, hvad jeg siger; jo, den ærede Rigsdagsmand maa netop tage meget Hensyn til, hvad jeg siger; jeg troer ikke, at det er saa aldeles ubestindigt eller overilet, hvad jeg hitrer.

Søgsbro: Jeg maa tilstaae, jeg havde ikke ventet, at den ærede Minister vilde have stillet sig til det foreliggende Lovforslag, ganske som han har gjort. Jeg havde saaledes ikke troet, at han vilde erklære, at Administrationens Afgjørelse havde været tilfredsstillende; thi den ærede Minister udtalte i Landstthinget den 6te Marts 1860: „Ministeriets Anstuelse (med Hensyn til Brugen af en fremmed Præst ved Begravelse) har ogsaa fundet sit Udtryk igjennem disse Forhandlinger i Landstthinget, men forsaavidt det skulde vise sig, at den dog ikke skulde være tilstrækkelig bekendt, vil der være Anledning til at udstede et Circulaire derom;“ men det har jo nu viist sig, at den ikke er bleven tilstrækkelig bekendt, og desuagtet er der ikke udstedt noget Circulaire derom. Den ærede Minister har jo saaledes selv udtalt, at Administrationens hidtilværende Afgjørelse ikke kan anses for tilfredsstillende. Dernæst erklærede den ærede Minister, at han især havde to Betænkeligheder, hvoraf den ene var, at Næbveren var medtaget, men ogsaa i den Henseende synes den ærede Minister at komme i Strid med en Ytring, som findes i Landstthingstidenden fra samme Tid (Sp. 1046). Der har han nemlig netop i Modsetning til